

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 143/2025
29.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица и Весне Мاستиловић, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., ..., против туженог „Електродистрибуција Србије“, доо Београд, Огранак Електродистрибуција Зајечар, ради чинидбе, одлучујући о захтеву за делегацију надлежности, у седници одржаној дана 29.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев Основног суда у Зајечару за делегацију надлежности у овој правној ствари.

Образложење

Тужиља АА из ... поднела је Основном суду у Зајечару тужбу против туженог „Електродистрибуција Србије“, доо Београд, Огранак Електро-дистрибуција Зајечар, ради утврђења да постављени дрвени стуб који се налази на парцели тужиље представља извор опасности од које прети настанак знатне штете и ради отклањања извора опасности, заменом постојећег дрвеног стуба на непокретности тужиље, која се налази на територији општине ... Бор. Основни суд у Зајечару се решењем П 4664/24 од 17.01.2025. године огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и списе предмета доставио Основном суду у Бору као стварно и месно надлежном.

По жалби тужиље на наведено решење, Виши суд у Зајечару је својим решењем Гж 264/2025 од 20.03.2025. године укинуо решење Основног суда у Зајечару и списе предмета вратио истом суду на даље поступање. У решењу другостепеног суда наведено је да у конкретном случају нема места примени одредбе члана 51. став 1. ЗПП, сагласно којој је за суђење у споровима о праву својине и другим стварним правима на непокретности, споровима због сметања државине на непокретности, као и у споровима из закупних односа на непокретности, искључиво месно надлежан суд на чијем се подручју налази непокретност. Како је предмет тужбеног захтева чинидба, то по налажењу Вишег суда у Зајечару није реч о спору о непокретности, па не постоји искључива надлежност суда на чијем се подручју налази непокретност, односно Основног суда у Бору.

Основни суд у Зајечару је потом упутио Врховном суду захтев за делегацију надлежности у овој правној ствари. У захтеву наводи да постојећи оштећени дрвени стуб нисконапонске мреже, који се налази на непокретности тужиље, угрожава имовину тужиље и узнемирава је у вршењу права својине, из чега следи да је предметни спор заправо спор у којем се тражи заштита права својине на непокретности. Основни суд у Зајечару у свом захтеву за делегацију надлежности такође наводи да би се извођење доказа вештачењем које је предложила тужиља, као и

евентуални увиђај, морали извршити на подручју Основног суда у Бору, на коме се налази предметна непокретност, па је у смислу одредбе члана 3. став 1. тачка 20. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава, Основни суд у Бору надлежан да предузима те радње.

Из наведених разлога, предложио је да се одреди други стварно надлежан суд за поступање у овом предмету.

Одлучујући о поднетом захтеву за делегацију надлежности, Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови предвиђени одредбом члана 62. став 1. ЗПП да се одреди други стварно надлежан суд за поступање у овој правној ствари.

Према наведеној одредби члана 62. став 1. ЗПП, надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози.

Тужба у овој правној ствари поднета је ради извршења чинидбе и то уклањања дотрајалог дрвеног стуба који се налази на кат. парцели у власништву тужиље.

Основни суд у Зајечару као подносилац захтева за делегацију надлежности не наводи релевантне разлоге да се за поступање у овом предмету одреди други стварно надлежан суд. Чињеница да се непокретност, на којој се налази дотрајали дрвени стуб, налази на подручју Општине Бор, није релевантна као разлог за делегацију надлежности у смислу одредбе члана 62. став 1. ЗПП. Та чињеница, као и чињеница да ли је у питању спор о непокретности, од значаја је приликом одређивања месне надлежности суда за поступање у овој правној ствари, а не за делегацију надлежности. Питање месне надлежности за поступање у овом спору решено је на тај начин што је решењем Вишег суда у Зајечару укинута решење Основног суда у Зајечару, којим се тај суд огласио месно ненадлежним. Имајући у виду да је предмет тужбеног захтева чинидба, уклањање дрвеног стуба, односно његова замена, следи да није у питању спор о непокретности, односно спор за који би сагласно одредби члана 51. став 1. ЗПП био искључиво месно надлежан суд на чијем подручју се налази непокретност. Делегација надлежности може се захтевати уколико постоји процена подносиоца захтева да ће се пред другим судом лакше спровести поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Када би довођење доказних средстава пред суд који је по закону надлежан за поступање било немогуће или скопчано са неизмерним трошковима или би пак посредно извођење доказа угрозило правилно утврђење чињеница, тада би се могло говорити о постојању оправданих разлога за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање. Како то није конкретан случај и како не постоји сметња да се евентуално извођење доказа вештачењем или увиђајем изврши на територији општине на којој се налази непокретност, Врховни суд је становишта да не постоје оправдани разлози да се за поступање у овом предмету одреди други стварно надлежан суд.

Из наведених разлога, одлучено је као у изреци применом одредбе члана 62. став 7. ЗПП.

**Председник већа – судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић